

**ESEJ IZ PREDMETA „FILOZOFIJA MEDIJA“
NEVIDLJIVI OBRASCI STVARNOSTI**

Studentica

Amina Ždralović

1049III-K

Redovna

Mentor

Prof. dr Fahira Fejzić-Čengić

Prof. dr. Halima Sofradžija

Sarajevo, april/travanj 2021.

SADRŽAJ

Veliki broj naučnika iz oblasti fizike, kvantne fizike, astrofizike tvrde da postoje dokazi da je svemir i ljudski svijet u njemu odnosno sve ono što je u njemu iluzija. Sve navedeno predstavlja samo iluzornu projekciju stvarnosti.

Suština njihove teorije je daju puni smisao širokom spektru pojava i procesa koje običnom čovjeku nisu razumljive, ali niti empirijski potvrdive i dokazive, a samim tim su bile svrstane u oblast van naučnog razumijevanja i posmatranja. Pojave na koje se odnosi njihovo izučavanje obuhvataju pojave koje podsjećaju na telepatiju, mistiku i mistične osjećaj jedinstva sa svemirom. Holografski model svemira po njima stvara mogućnosti da objasne iskustva koja spadaju u paranormalne i mistične pojave.

KLJUČNE RIJEČI: holograf, svemir, mistika.

1. FRAKTALNI HOLOGRAFSKI SVEMIR OKO NAS

Moram priznati da sam čitajući poglavlje knjige „fraktalni holografski svemir oko nas“, prvi put se susrela sa pojmovima kao što su fraktali i hologram u ovom smislu. Davno sam nailazila na tematiku hologrfskog svemira i njegovu dvodimenzionalnu prirodu što je za mene tada, ali danas predstavljalo nepoznanicu i nešto apstraktno.

Prema tekstovima brojnih autora iz oblasti fizike, ideja o harmonijskoj usklađenosti svemira ne predstavlja ništa novo. Ali da bi na svoj način prihvatila, analizirala i možda razumijela o čemu se ovdje radi jednostavno sam morala istražiti značenje pojma fraktal. Prema tekstovima, naučnim i stručnim radovima poznatih fizičara, fraktal bi trebao predstavljati geometrijske oblike odnosno preciznije rečeno geometrijske objekte čija je fraktalna dimenzija uveliko veća od topološke. Suština teorije o fraktalima je da se oni ustvari mogu povećavati do beskonačnosti otkrivajući nam nove dotad nepoznate detalje.

Analizirajući fraktalnu prirodu, svemira veći broj autora (mada ima i onih sa suprotnim stavovima i mišljenjem) kao jedno od najvažnijih pitanja savremene kosmologije navodi da li svemir na velikim skalama ima fraktalnu strukturu.

Dalje ideja o harmonijskoj usklađenosti svemira nije novijeg datuma. Ona je stara hiljadama godina i njene prve analize i razrade nalazimo kod Grka, Rimljana, Egipćana itd. Jedan od prvih zastupnika te ideje bio je Platon, pa Arhimed itd.

Postavlja se pitanje „Šta je suština te ideje i razmišljanja“: Prema njima je ta ideja prije svega podrazumijevala da ljudska populacija živi u simuliranoj stvarnosti. U suštini to znači da svijet u kom živimo je svijet iluzija. Moć svijesti je iluzorna i apstraktna, stvarna moć je moć podsvijesti. Iluzija u kojoj žive ljudi nije ništa drugo do projekcija našeg mozga.

Kako sam već navela jedan od prvih mislilaca koji su o ovome razmišljali i pisali bio je Platon. Po njemu je ljudsko prihvatanje svijeta i ljudski pogled na svijet poredio sa iskrivljenim sjenama koje je naš drevni predak vidio na slabo osvijetljenim zidovima mračne pećine.

Išavši dalje u svom razmišljanju o harmonijskoj usklađenosti svemira on je smatrao da je percepcija ljudi bila tek blijeda sjena mnogo ispunjenije realnosti i stvarnosti koja nam nekako izmiče i treperi van našeg domašaja. Nakon što su prošle hiljade godina mnogi naučnici posebno iz oblasti fizike su Platonovo viđenje stvarnosti poredile sa hologramom.

Naravno ove teorije nisu bile naučno dokazive, pa su čak po nekim autorima smatrane new age glupostima.

Međutim istraživajući datu temu uočila sam da veliki broj naučnika i teoretičara fizike ovo ne smatra nekom divljom špekulacijom. Međutim bez obzira na postavke teorije o fraktalnoj prirodi holografskog svemira i njegovoj harmonijskoj usklađenosti, još ne postoji konkretan naučni dokaz za ovu tvrdnju. Problem predstavlja što po razmišljanju mnogih teoretičara još ne postoji odgovarajući i prihvatljiv način da se ova ideja eksperimentalno testira i naučno potvrdi.

Ideja da bi svemir mogao biti hologram proistekla je iz paradoksa vezanog uz crne rupe, odnosno iz nedostatka informacija o crnim rupama. Jedan od najvećih fizičara svih vremena Stephen Hawking je davne 1974 godine, utvrdio novu teoriju o crnim rupama što je bilo suprotno dotadašnjem mišljenju. Međutim sva postojeća teorija o crnim rupama nije potvrdila da one predstavljaju hologram. Bez obzira na ovu činjenicu, teorija o crnim rupama je iskorištena da se na svemir posmatra kao hologram i govori o njegovoj harmonijskoj usklađenosti. Po nekim vodećim fizičarima među kojima je i Susskind, proširila se ideja da je fizičarima gledanje na cijeli svemir kao na dvodimenzionalni objekat, a koji ustvari samo izgleda trodimenzionalno, pomaže riješiti mnogo kompleksnije probleme teorijske fizike. A zaključak je na kraju isti, govorili mi o crnoj rupi, nekom planetu ili cijelom svemiru.

Ključni problem o svemiru kao hologramu i njegovoj harmonijskoj usklađenosti predstavlja pitanje da li zaista postoji bilo kakva mogućnost da je svemir hologram, ili se ta ideja može isključivo posmatrati i primjenjivati hipotetički.

Ova ideja će i dalje ostati predmetom naučne teorijske rasprave. Neki od novijih radova austrijskih i indijskih fizičara predlažu da bi se holografsko načelo moglo primjeniti i na naš svemir. Neki od fizičara su to načelo primjenili kako bi pokušali pronaći dodirne tačke i sličnosti između kvantne fizike i teorije gravitacije. Zašto su u obzir uzete baš ove teorije? Razlog leži u teorijskoj postavci da ljudskom svemiru ove dvije teorije nisu usklađene i harmonizirane jer one predviđaju potpuno različite rezultate kad je u pitanju djelovanje čestica u svemiru.

Trenutno ne postoji način, niti je pronađen univerzalni, jedinstven i pouzdan test pomoću kog bi se mogle dokazati ideje i hologramskom svemiru i njegovoj harmonijskoj i hologramskoj usklađenosti.

Ideja o holografskom svemiru na određen način zastupa načelo po kom se pretpostavlja postojanje ograničenog broja informacija kojim bi se mogla potvrditi ova ideja.

Spoznaja da je svemir nastao prije više od trinaest milijardi godina, snažnom iznenadnom eksplozijom nama baš i ne znači mnogo. Međutim teorija kojom se zastupa otkriće Velikog praska predstavlja ključ za pravilno shvatanje i razumijevanje nastanka svemira, pa možda i razumijevanja pozicije i položaja nas unutar svemira. Isto tako principi kvantne fizike, kvantne mehanike itd., ne utiču mnogo na svakodnevni život čovjeka. Bez obzira na načela o holografskom svemiru i njegovoj fraktalnoj prirodi mi živimo svoj uobičajeni život i bez obzira da li je ideja o hologramu tačna ili ne mi bi živjeli isto kao i prije. Jedini što je recimo dobro je to što bi to bio veliki iskorak ka potpunom razumijevanju zakona fizike koji imaju uticaj na svaku našu aktivnost.

U toku pisanja ovog teksta pročitala sam određen broj naučnih članaka i stručnih radova na zadatu temu. Ono što je primjetno da je kod svih zagovornika ove ideje suština ista. Svi oni zastupaju ideju da bi čitav svemir mogao bi biti jedan ogromni i kompleksni hologram.

Veliki broj ovih naučnika i teoretičara na jednom kraju svijeta dobijaju priznanja za svoj rad, na drugom kraju svijeta bivaju osporavani i oni i njihove ideje.

Zatupnici ideje o svemiru kao hologramu tvrde da ne postoji prazan prostor. Oni stoje iza tvrdnje da među ljudima i objektima ne postoji prazan prostor, on je ispunjen elektromagnetnim talasim i još štošta drugim.

Ovakav pristup se naziva se holofraktalnim pristupom. Svaki čovjek posmatra svemir iz svoje odnosno drugačije perspektive. Oni ovo obrazlažu činjenicom da je sve ono što nije dio vas nalazi se na drugim vektorima u prostoru tačnije rečeno: " ja nikad neću biti u vašim očima i gledati sebe, vi dobijate jedan niz informacija, ja dobijam drugi.

Iskreno, razumijela sam da po njihovim teorijama naš svijet i svemir nisu sastavljeni i sagrađeni od pravilnih oblika već od hrapavih, iskrivljenih fraktalnih oblika. Ove oblike u svakodnevnom životu prepoznajem baš svuda oko sebe. Tu mislim na listove cvijeća, grane i krošnje različitog drveća, pahuljama snijega, anatomiji čovjeka i životinja, sistemu tokova rijeka itd.

Moguće je izvesti zaključak da su fraktali prisutni u svim porama ljudskog života. Razvojem nauke razvija se i život običnog čovjeka i njegov način razmišljanja. Ovdje bi dobro došla Anštajnova rečenica: " „Najneshvatljivija stvar, kad je u pitanju Svemir jeste to da je on shvatljiv.“

Nama i budućim generacijama ostaje da vidimo ko je u pravu.

O važnosti svemira nepotrebno je govoriti, U Kur'anu na mnogo mjesta pojavljuju objašnjenja vezana za svemir injegova prostranstva.

.....*On je Gospodar svemira veličanstvenoga!* (Et-Tevbe, 129)

Mi ćemo im pružati dokaze Naše u prostranstvima svemirskim, a i u njima samim, dok im ne bude sasvim jasno da je Kur'an istina. A zar nije dovoljno to što je Gospodar tvoj o svemu obaviješten? (Fussilet, 53)

Razmišljam da li postoji bolji dokaz i između ostalog poziv različitim naučnicima da izučavaju svemir i njegovo prostranstvo. Na kraju ovog teksta gotovo stoprocentno sam sigurna da koliko god nauka i posebne naučne discipline istražuju svemir i njegova nedokučiva prostranstva, ostaje činjenica da je stvoren iz ničega Božijom voljom i da bez obzira na razvoj nauke i naučnih pomagala nikad neće biti istražen do kraja. Dok jedni tvrde da imaju dokaze o fraktalnoj prirodi i hologramskoj usklađenosti svemira, drugi to osporavaju njihovim dokazima, svemir na najljepši mogući uređen način predstavlja sklad odnosa materije, antimaterije i energije i dokazuje da je isključivo rezultat savršenog Allahovog stvaranja.

LITERATURA

1. Hawking S., Leonard Mlodinow, *Velebni plan*, Zagreb, 2010.
2. Mišak K., *Smrt transhumanizmu, sloboda narodu* (2020), TELEdisk, doo Zgb
1. Prevod Kur'ana Korkut, novo izdanje, PDF verzija